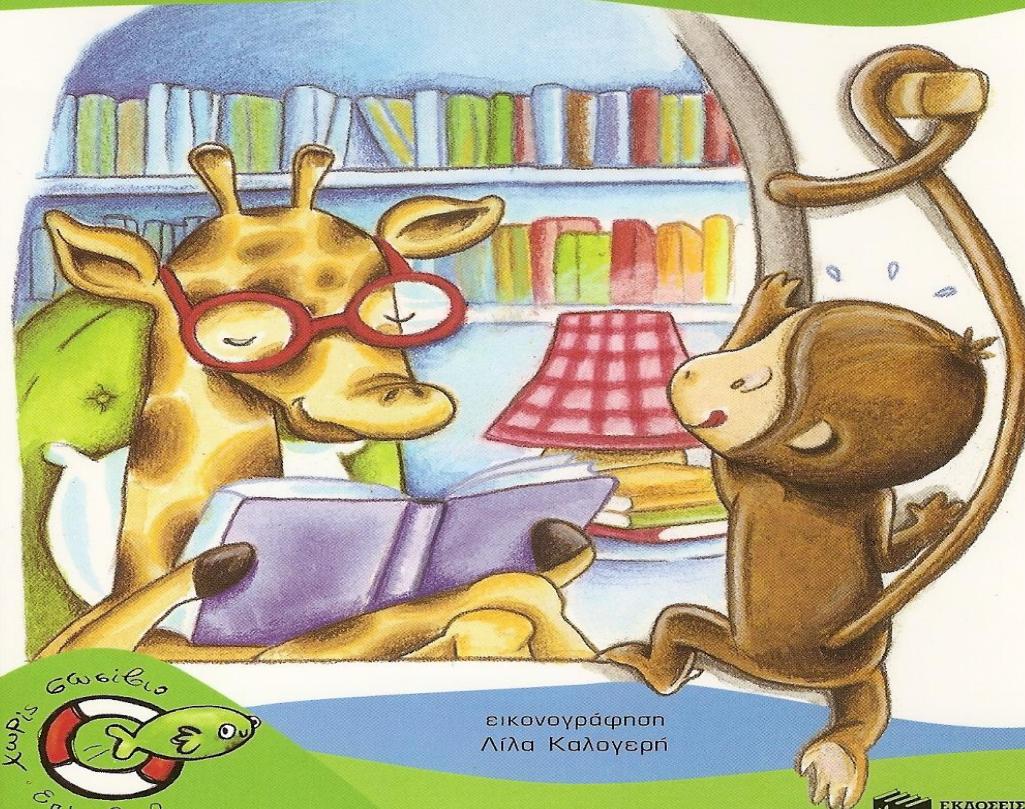

Πόλυ Βασιλάκη, Βαγγέλης Ηλιόπουλος

Η Κυρία Καμηλοπάρδαλη ήταν σοφή!

Στην άγρια ζούγκλα ζούσαν το λιοντάρι,
η τίγρη και ο πάνθηρας.

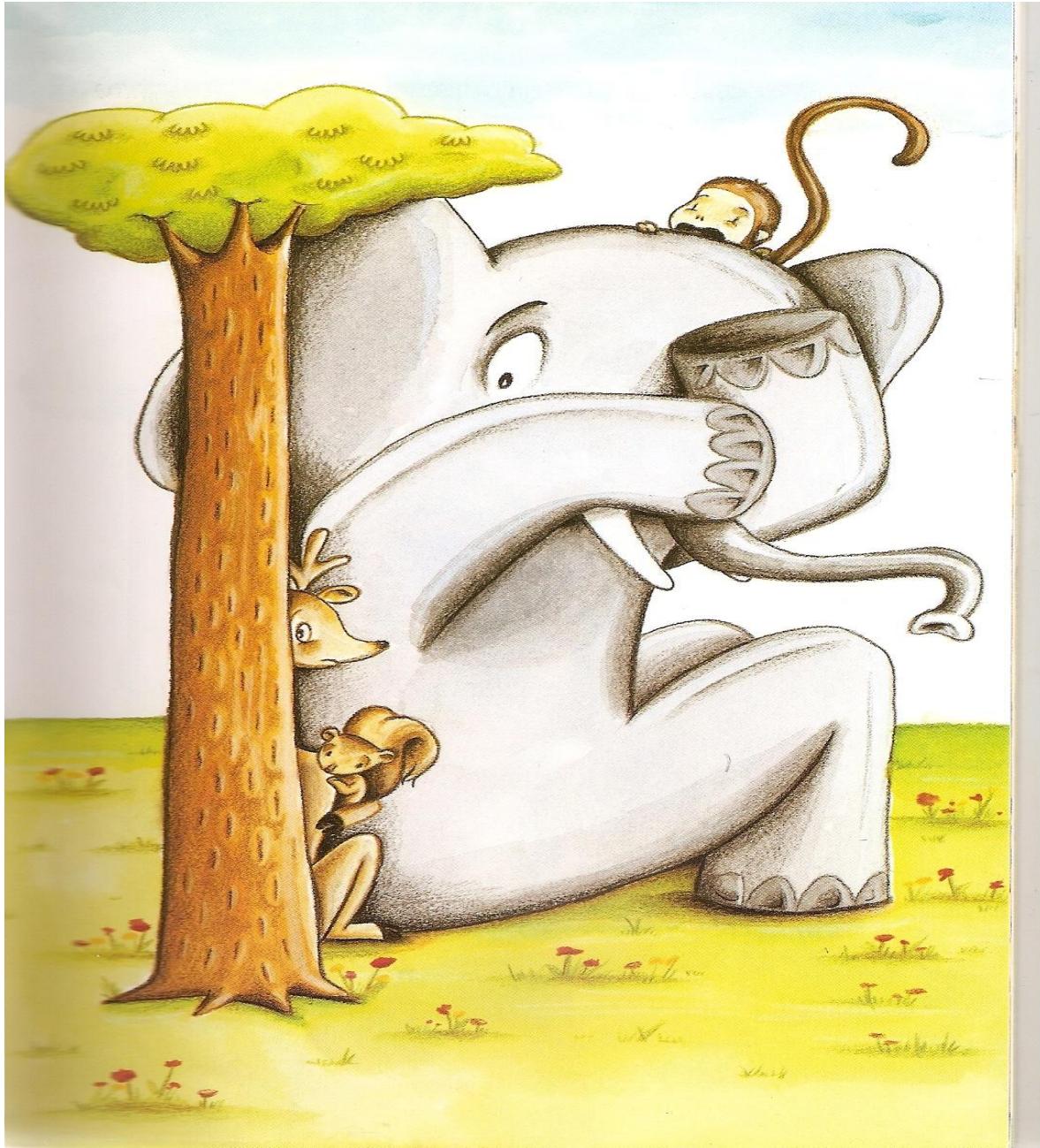

Με την τρομακτική φάτσα, τα σουβλερά νύχια και τα κοφτερά δόντια τους φόβιζαν όλα τα ζώα.

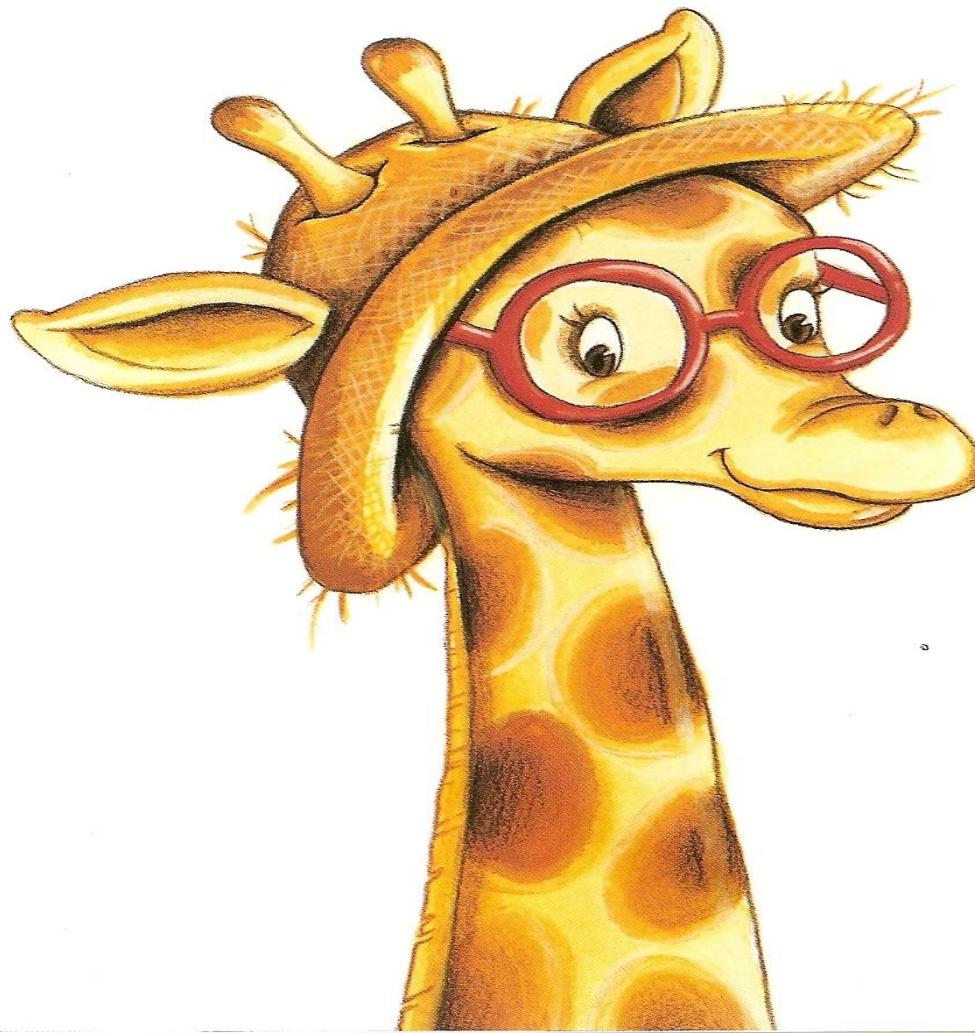
Το ελάφι πια δεν τρέχει,
και ο σκίουρος τι έχει;

Γκρρρρρ και γκρρρρρ και γκρρρρρου,
είναι ώρα πανικού.

Κι ενώ όλα τα ζώα έτρεμαν, η κυρία Καμηλοπάρδαλη ήταν πάντα χαρούμενη.

Ζούσε στην αχυρένια πολυκατοικία της
κι απολάμβανε τις χαρές της φύσης.
Μύριζε τα λουλούδια, θαύμαζε τα χρώματα
των φύλλων, άκουγε τα πουλιά.

Κάθε δειλινό που πήγαινε στον
καταρράκτη θαύμαζε τα αστέρια.
Τα ζώα αναρωτιόνταν πώς
δε φοβόταν τα άγρια Θηρία.

Ακόμη και τα ίδια τα άγρια θηρία είχαν την περιέργεια να μάθουν γιατί δεν τα φοβόταν.
Ένα βράδυ που είχε ακόμη το φως αναμμένο,
ένα μαϊμουδάκι πλησίασε και κρυφοκοίταξε.

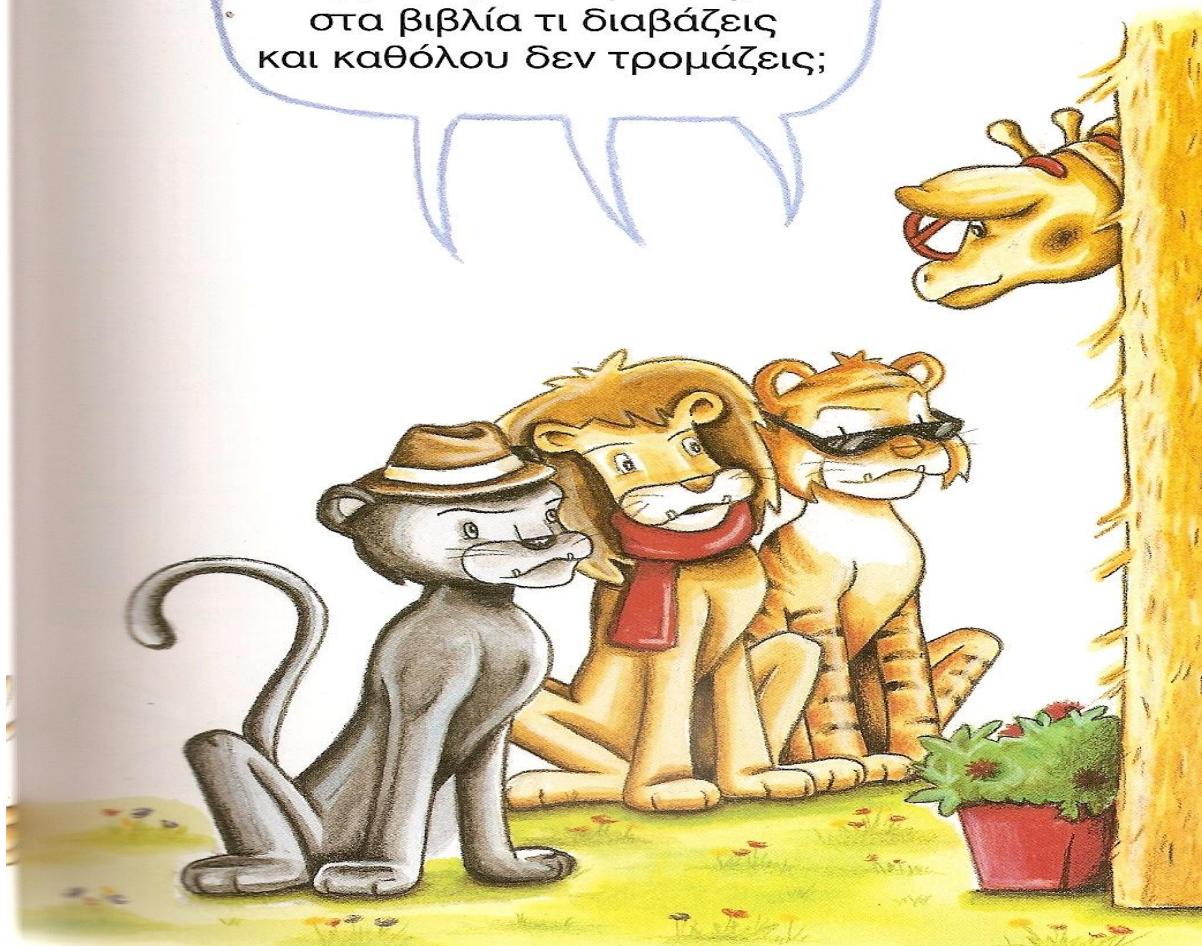

Την είδε... να διαβάζει!
Να διαβάζει βιβλία.

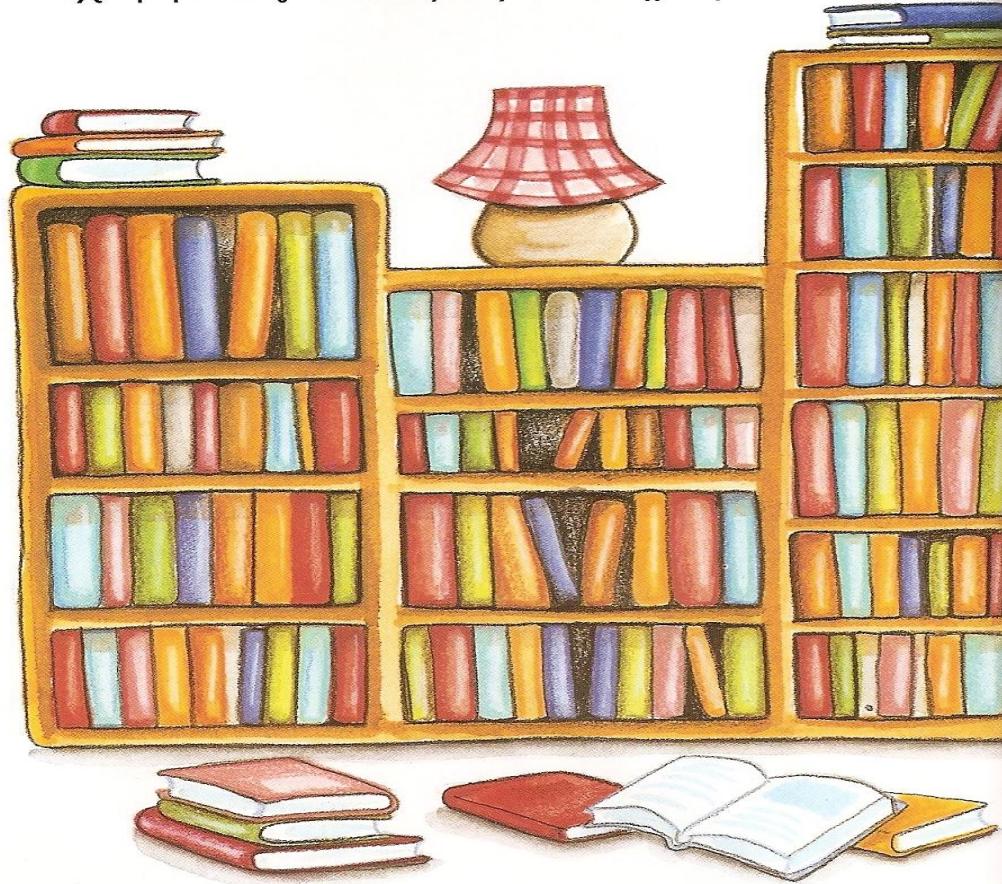

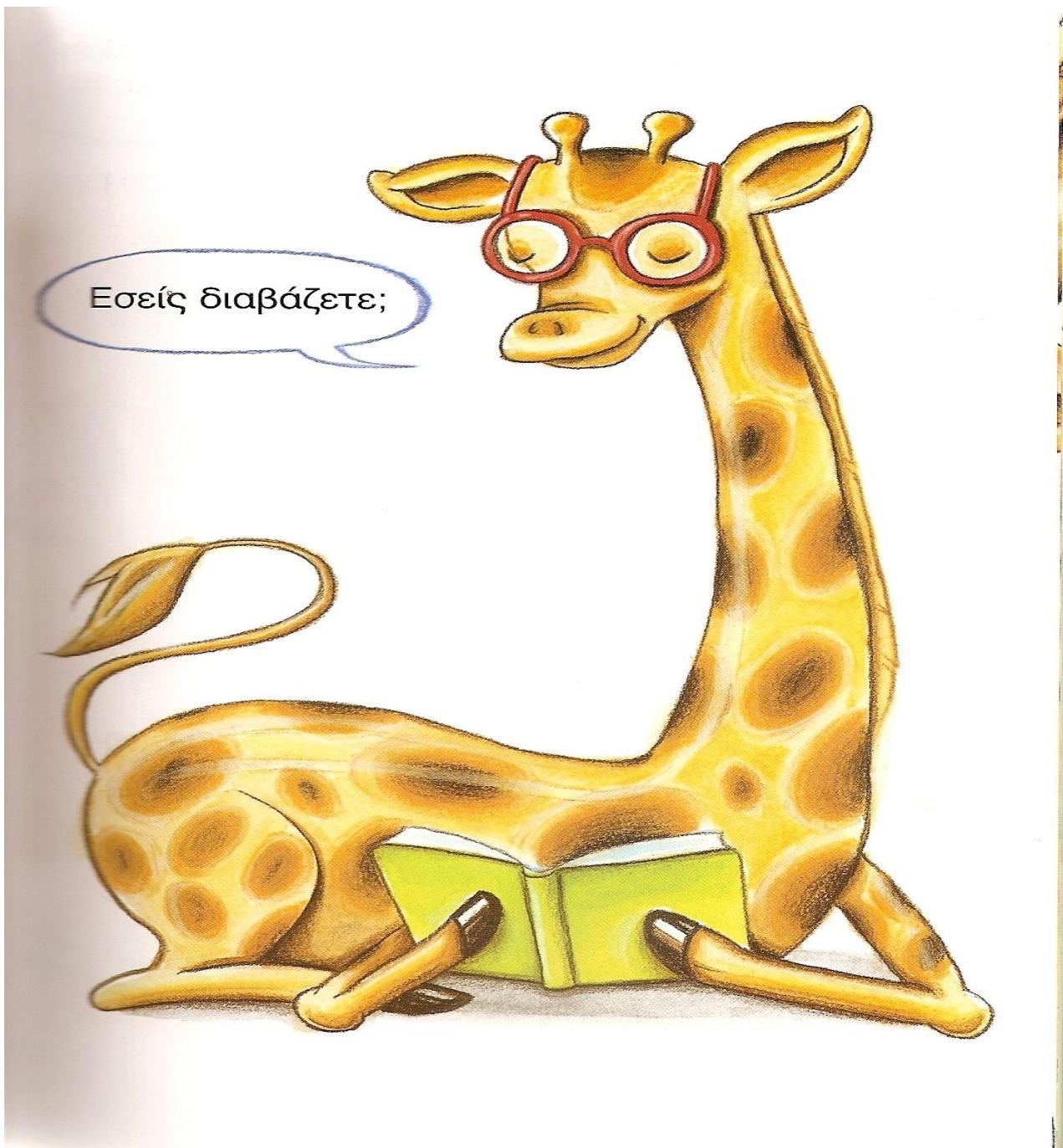
Το νέο διαδόθηκε γρήγορα
σ' όλη τη ζούγκλα.
— Διαβάζει βιβλία.
Μέχρι και στ' αυτιά του λιονταριού,
της τίγρης και του πάνθηρα έφτα-
σε. Τα θηρία θέλησαν τότε να την
επισκεφτούν.

Γκρρρου και γκρρρι
και γκρρου και γκρρι,
βρε κυρία παρδαλή,
στα βιβλία τι διαβάζεις
και καθόλου δεν τρομάζεις;

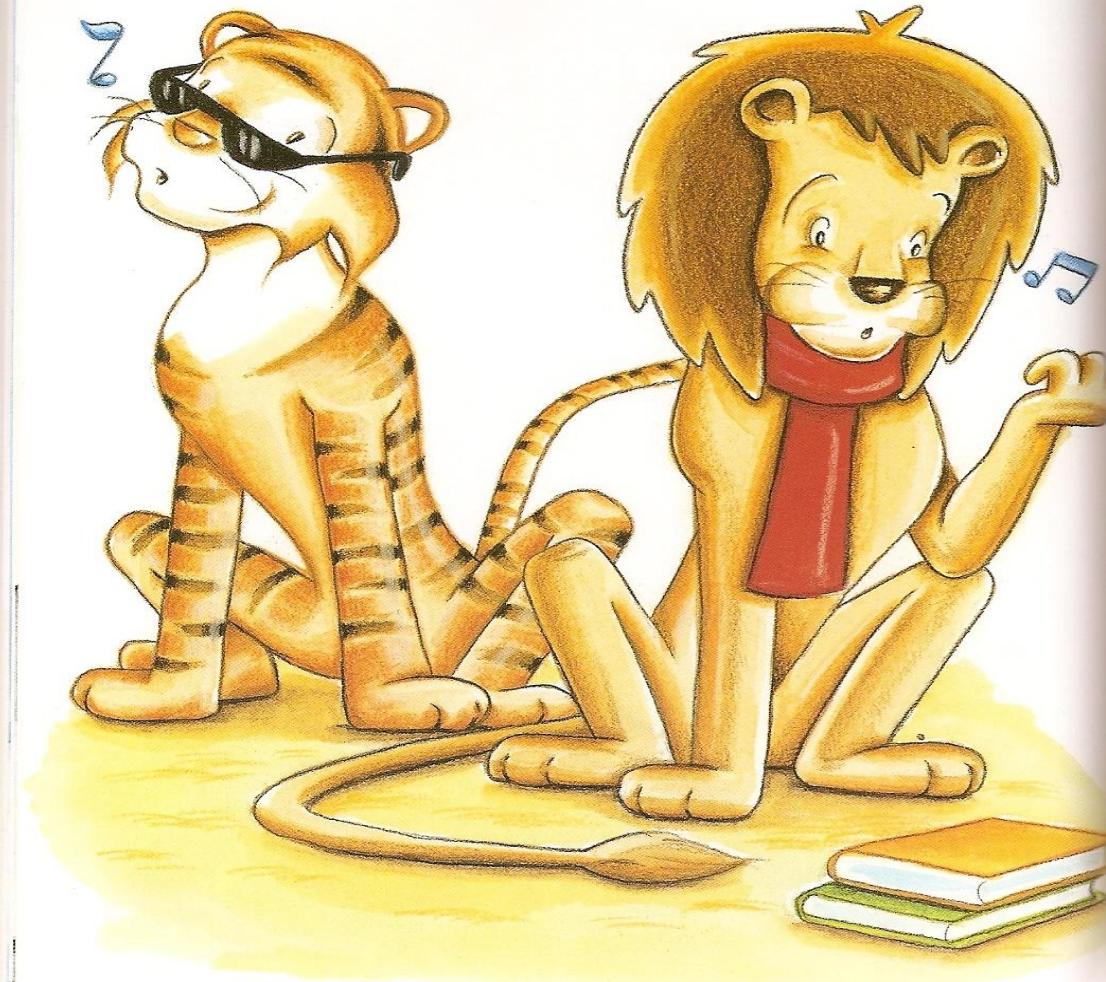

Εκείνη τους έδειξε τα βιβλία και τους είπε πόσο της άρεσε να μαθαίνει. Άλλα είχαν πληροφορίες και γνώσεις κι άλλα δραστηριότητες.
Είχε βιβλία για όλες τις επιστήμες.

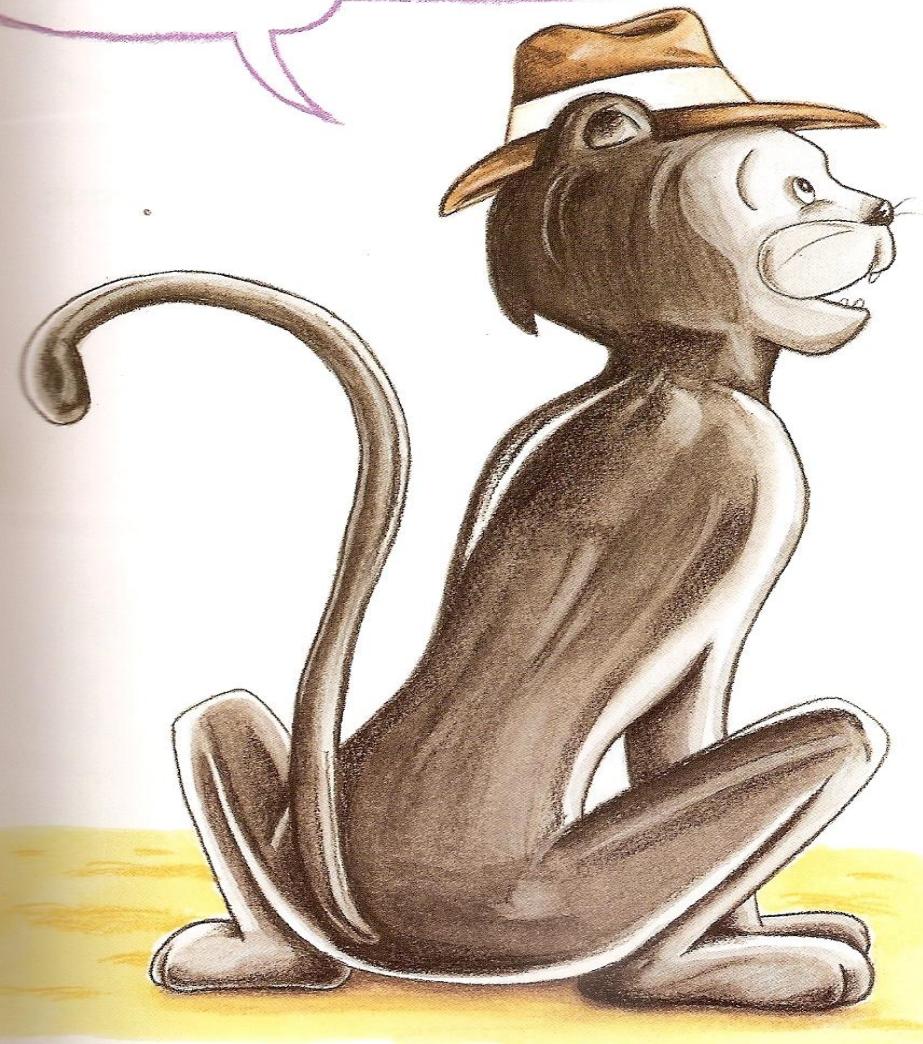

Το λιοντάρι ντράπηκε, η τίγρη έκανε την αδιάφορη
κι ο πάνθηρας βρήκε το θάρρος να ρωτήσει.

Και τι σχέση έχουν τα βιβλία
με το ότι δε φοβάσαι;

Τότε η κυρία Καμηλοπάρδαλη τους έδειξε
βιβλία για τη ζούγκλα και τα άγρια θηρία.
Τους εξήγησε πως κάποια ζώα είναι άγρια
από τη φύση τους και πως, όταν πεινούν,
είναι καλύτερα να μη βρεθείς στο δρόμο τους.

Δεν είναι όμως κακά.

Τα θηρία χάρηκαν και της έκαναν δώρα.

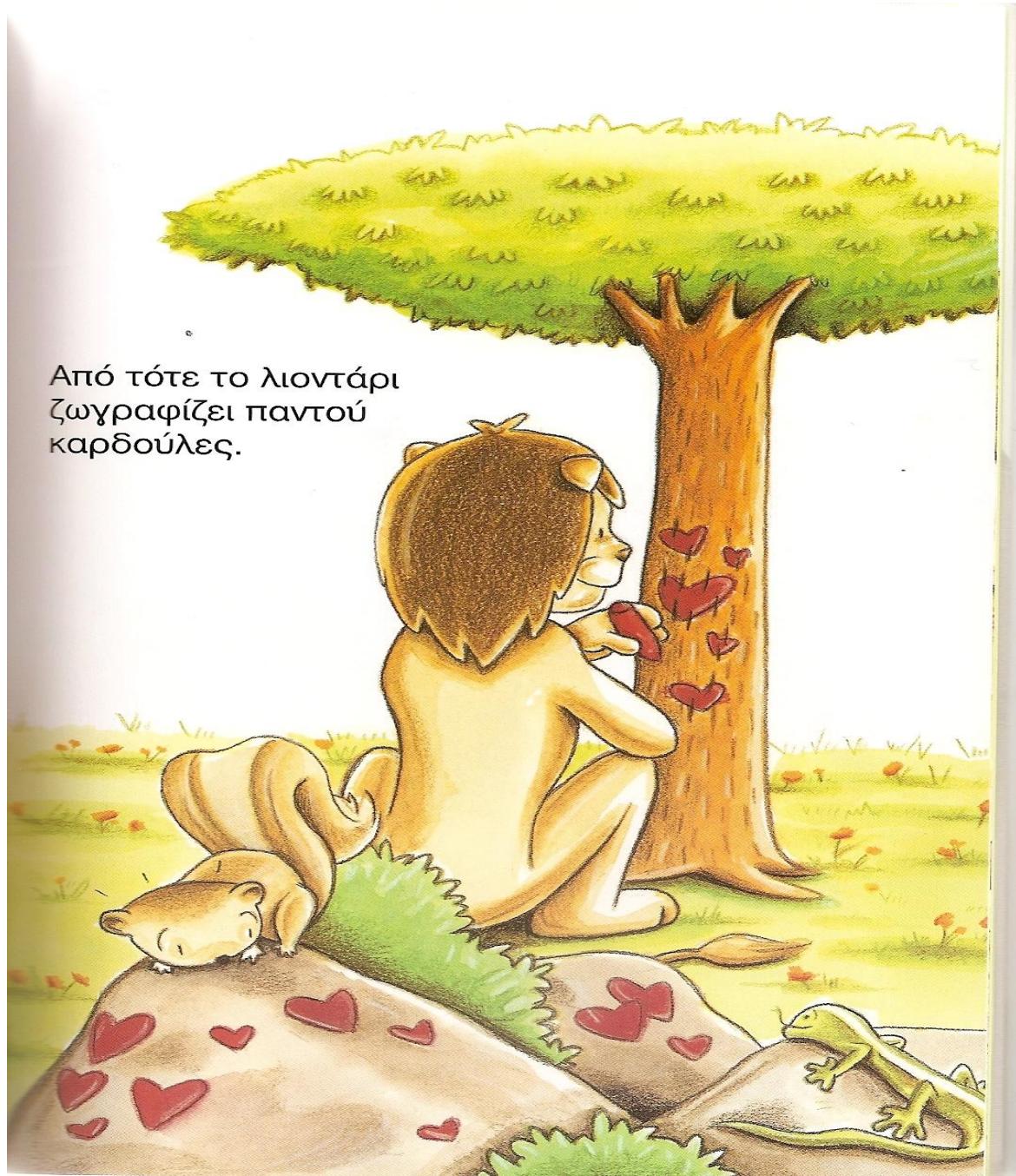

— Δηλαδή, δε φταίμε! είπε το λιοντάρι και της ζήτησε να του δανείσει ένα βιβλίο.
Εκείνη του δάνεισε το βιβλίο «Οι πρώτες μου ζωγραφιές».

Από τότε το λιοντάρι
ζωγραφίζει παντού
καρδούλες.

Η τίγρη έλεγε:

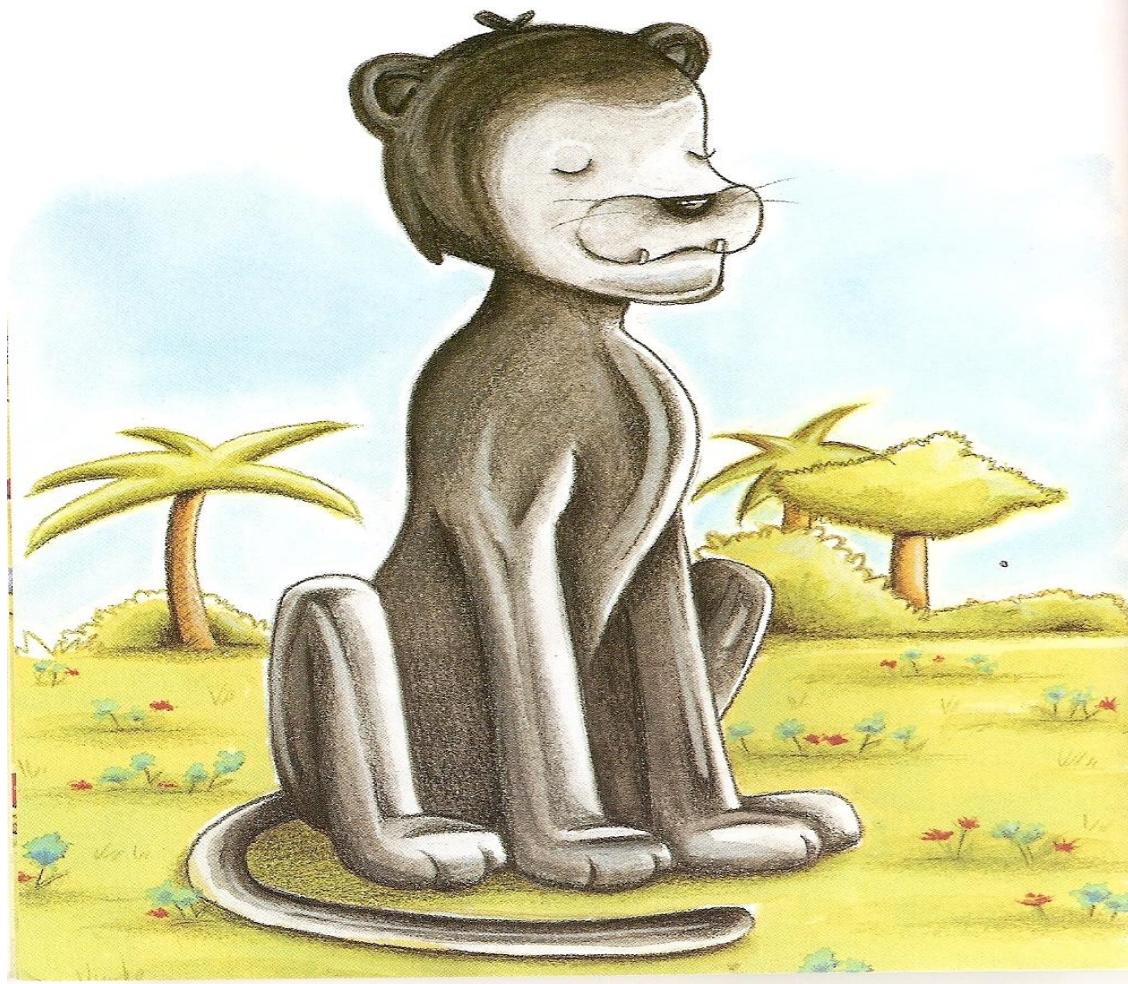
— Δεν είμαι κακιά, άγρια είμαι! Το λένε
τα βιβλία. Με θέλετε στην παρέα σας;

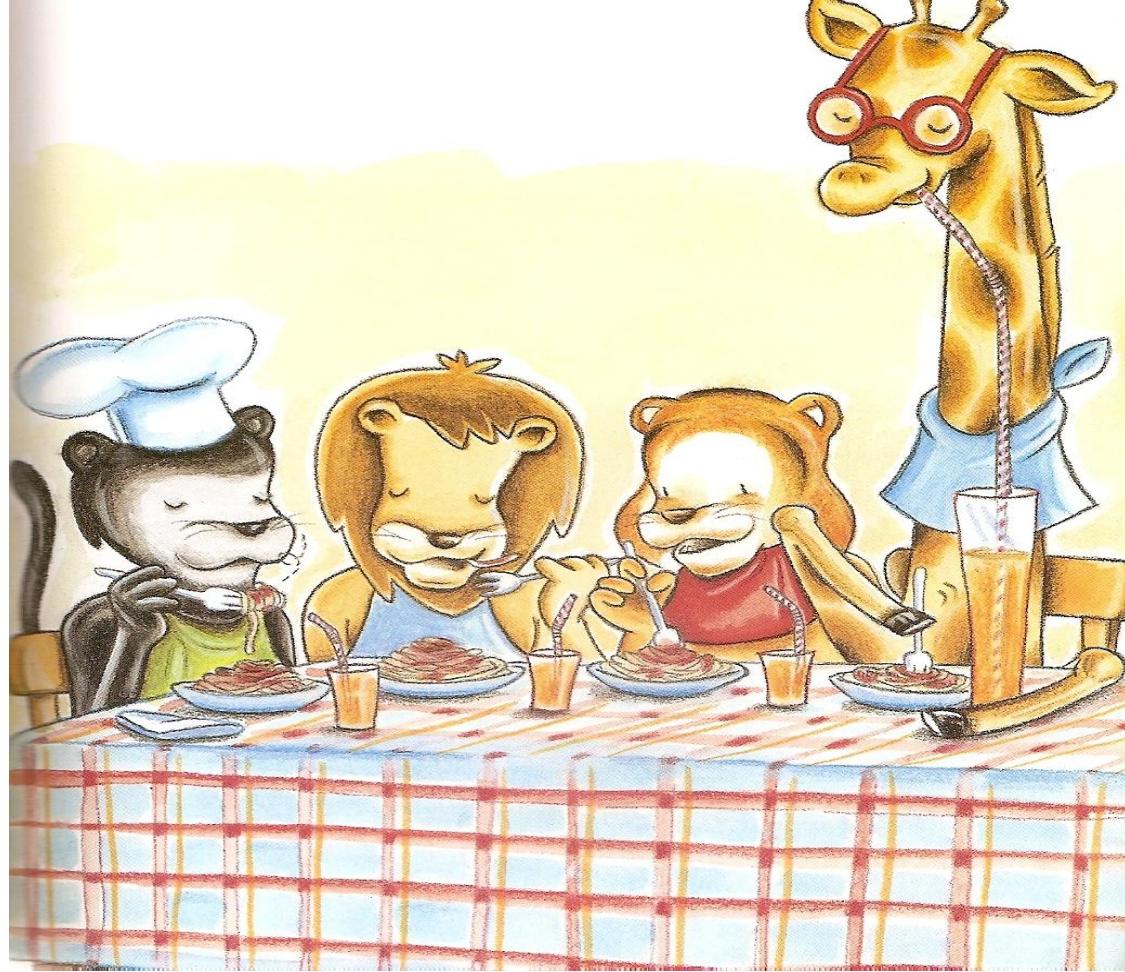

Η κυρία Καμηλοπάρδαλη της χάρισε ένα βιβλίο
μουσικής, και όλη τη μέρα μαθαίνει νότες.

Ο πάνθηρας καμάρωνε που είναι άγριο ζώο,
και μάλιστα προστατευόμενο, όπως διάβασε.

Δανείστηκε ένα βιβλίο μαγειρικής κι έκανε
σ' όλους το τραπέζι.

Όλοι της ζητούν βιβλία κι η κυρία Καμηλοπάρδαλη έγινε η βιβλιοθηκονόμος της ζούγκλας.
Από τότε δεν επικρατεί πια ο φόβος, αλλά η γνώση κι η σοφία.

